

NUDGES

Duwtjes in de goede richting

**GODS
STEM
VERSTAAN**

Thuiskomen

Wim Kamphorst

NUDGES

Duwtjes in de goede richting

Thuiskomen

Wim Kamphorst

Voorwoord

Het eerste wat God in de Bijbel aan een mens vraagt, is geen opdracht. Het is een vraag: “Waar ben je?” Adam en Eva hadden zich verstopt tussen de bomen. God wist natuurlijk waar ze waren. Maar Hij wilde dat zij het zelf zouden zeggen. Zo begint het verhaal van thuiskomen: met een God die roept, en een mens die mag antwoorden.

Ik ken die vraag uit mijn eigen leven. In 2001 zag ik het leven niet meer zitten. Op mijn dieptepunt hoorde ik een stem: “Wim, er is iets in dit leven wat de moeite waard is om voor te leven.” God riep mij bij naam. In 2002 koos ik ervoor Hem te volgen. Dat was mijn eerste thuiskomst.

Maar ik heb ontdekt dat thuiskomen niet één keer gebeurt. Ook als je Jezus al jaren volgt, kun je afdwalen. Je wordt druk, je hart raakt verstopt, de Bijbel voelt droog. Dan klinkt dezelfde vraag opnieuw: “Waar ben je?” Niet om je te veroordelen, maar om je terug te roepen.

“Zoals een vader zich ontfermt over zijn kinderen, zo ontfermt de HEERE Zich over hen die Hem vrezen.”

Psalm 103:13

Dit boekje is voor iedereen die thuis wil komen. Voor wie God nog niet kent en voor wie Hem al lang kent maar ergens onderweg de weg kwijt is geraakt. Het zijn nudges: kleine duwtjes in de goede richting, terug naar het huis van de Vader.

Wim Kamphorst oprichter (F)Luister Nederland

Inleiding

Jezus vertelde een verhaal over een zoon die zijn erfdeel opvroeg en vertrok. Hij gaf alles uit, kwam in armoede terecht en belandde tussen de varkens. Daar gebeurde iets: “Toen kwam hij tot zichzelf.” Hij dacht aan het huis van zijn vader en besloot terug te gaan.

Wat mij in dit verhaal altijd weer raakt, is niet de zoon. Het is de vader. Hij stond al op de uitkijk. Hij zag zijn zoon van ver, rende naar hem toe en viel hem om de hals. De zoon had een hele toespraak voorbereid, maar de vader liet hem niet eens uitpraten. Hij riep om kleren, een ring en een feestmaal.

“En toen hij nog ver weg was, zag zijn vader hem en werd innerlijk met ontferming bewogen; en hij liep snel naar hem toe, viel hem om de hals en kuste hem.”

Lukas 15:20

Dit is het fundament van dit boekje: God is een Vader die uitkijkt naar Zijn kinderen. Thuiskomen begint niet bij jouw prestaties, maar bij Zijn hart. En omdat God spreekt, roept Hij ook. Thuiskomen is daarom in de kern luisteren: Zijn stem herkennen tussen alle andere stemmen, en je omdraaien.

Inkijkje:

“Innerlijk met ontferming bewogen” is in het Grieks één woord: *splagchnizomai*. Het komt van het woord voor ingewanden. Het is een liefde die je in je buik voelt, een diep medeleven dat je in beweging zet. Daarom rent de vader.

Hoofdstuk 1 Waar ben je?

In de tuin van Eden wandelde God elke dag met Adam en Eva. Ze praatten met elkaar, zoals vrienden doen. Het was thuis. Totdat ze luisterden naar een andere stem en aten van de boom waarvan God had gezegd dat ze er niet van moesten eten. Toen God die middag weer in de tuin kwam, waren ze er niet. Ze hadden zich verstopt.

“En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u?”

Genesis 3:9

Let op wat God niet doet. Hij blijft niet boos in de hemel wachten tot Adam zich meldt. Hij komt zelf, en Hij roept. Dat is het patroon door de hele Bijbel heen. God zoekt. De herder laat de negenenennegentig schapen achter en zoekt het ene dat kwijt is. De vrouw veegt haar hele huis tot ze haar munt vindt. De vader kijkt uit tot zijn zoon terugkomt.

Verstoppen

Wij mensen verstoppen ons op allerlei manieren. Achter drukte, achter werk, achter een vrome buitenkant, achter schaamte. Adam zei: “Ik hoorde Uw stem in de hof en werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.” Opvallend: hij hoorde Gods stem, en juist daardoor verstopte hij zich. Schaamte en angst zijn de twee grote redenen waarom mensen niet thuiskomen. Ze denken dat God boos is, dat ze eerst iets moeten rechtzetten, dat ze niet welkom zijn.

In het boekje Gods stem verstaan schreef ik over ruis op de lijn. Als iemand gelooft dat God een hekel aan hem heeft, is het moeilijk om indrukken van liefde te ontvangen. Die verkeerde overtuiging is ruis. Zo is het ook met thuiskomen. Zolang je denkt dat de deur dicht is, blijf je buiten staan, terwijl de Vader al aan het rennen is.

Mijn eigen thuiskomst

Mijn thuiskomst begon in een weiland bij Nunspeet. Het was zomer en ik zat bij een beekje, ver van de wandelpaden. Ik zag het leven niet meer zitten. Toen zei iemand: “Wim, er is iets in dit leven wat de moeite waard is om voor te leven.” Ik keek om me heen. Er was niemand. Maar die stem bracht kracht mee, genoeg om overeind te komen en nog één keer te gaan zoeken.

Ik zocht hulp en kwam terecht in een opvangcentrum. Daar kwam een vrouw wonen die veel over Jezus vertelde, levendig en echt. Via haar, via een brief vol antwoorden op mijn vragen en via een gebed op een late avond naast mijn bed, kwam ik in 2002 bij Jezus terecht.

Daarna gebeurde er drie weken lang niets. Geen stem, geen bijzondere ervaring. Tot ik op een dag huilend naar huis fietste, na een teleurstelling die alle oude pijn weer bovenhaalde. Toen hoorde ik dezelfde stem, dit keer van binnen, zacht en krachtig: “Wim, Ik ben bij je en zal je nooit alleen laten.” Alle ellende verdween als sneeuw voor de zon. Ik kwam thuis in vrede, met een zekerheid die ik niet meer kwijtraakte: Hij is bij me.

Pas jaren later besepte ik hoeveel er in de stilte aan vooraf was gegaan. Mijn moeder en haar vriendin baden al die tijd voor mij, juist toen het steeds slechter met me ging. Ik merkte er toen niets van. Maar dankzij hun gebeden bleven er openingen bestaan om Zijn stem uiteindelijk wel te horen. Misschien bid jij ook voor iemand die ver van huis is. Geef het niet op. Voorbede is vaak onzichtbaar, tot het jaren later ineens oplicht.

Herken je iets van de wanhoop die ik toen had, of speel je met de gedachte om een einde aan je leven te maken? Blijf er niet alleen mee. Praat met iemand die je vertrouwt of met je huisarts, of neem dag en nacht contact op met 113 Zelfmoordpreventie: bel 113 of gratis 0800-0113, of chat via 113.nl.

Hij roept je bij je naam

Jezus zegt dat Hij Zijn schapen bij hun naam roept. Hij kent jou niet als nummer, maar als persoon. Misschien heb je Zijn stem al gehoord zonder het te herkennen. Een onrust die niet weggaat. Een verlangen naar meer. Een lied dat je raakt. Een Bijbeltekst die bleef hangen. Een gesprek waarin iemand iets zei wat precies klopte.

“Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij.”

Johannes 10:27

God spreekt niet alleen tot profeten en voorgangers. Hij spreekt ook tot zoekers. Ik hoor geregeld van mensen die nog niet geloofden en toch een droom kregen, een bovennatuurlijke ervaring, of een moment waarop ze wisten: dit komt niet van mij. Zulke momenten zijn uitnodigingen. Het is de Vader die roept: “Waar ben je?”

Het enige wat Adam hoefde te doen, was antwoord geven. Dat is ook voor jou het begin. Je hoeft geen perfect gebed te kennen. Je mag gewoon zeggen waar je bent: “Hier ben ik. Ik heb me verstoep. Ik wil thuiskomen.”

Hoofdstuk 2 Terugkeren als je al gelooft

Thuiskomen is niet alleen iets voor mensen die God nog niet kennen. Ook als je Jezus al jaren volgt, kun je ver van huis raken. Niet in één keer, maar langzaam. Je bent nog steeds op zondag in de kerk, maar je hart is ergens anders.

Petrus ging terug naar zijn netten

Petrus had drie jaar met Jezus opgetrokken. Hij had gehoord dat Jezus de Christus was, niet van mensen maar van de Vader zelf. En toch verloochende hij Jezus drie keer. Na de kruisiging deed hij iets wat veel teleurgestelde gelovigen doen: hij ging terug naar zijn oude leven. “Ik ga vissen,” zei hij.

Teleurstelling had hem zo in de greep dat hij terugging naar wie hij was voordat hij Jezus ontmoette. Maar Jezus kwam naar hem toe. Aan het meer, bij een vuurtje, met brood en vis. Jezus hield geen strafpreek. Hij stelde een vraag, drie keer: “Heb je Mij lief?” En Hij gaf Petrus zijn opdracht terug: “Weid Mijn schapen.”

Petrus kwam thuis doordat Jezus met hem sprak. Zo werkt het nog steeds. Eén woord van Jezus kan herstellen wat jaren van teleurstelling hebben afgebroken.

Hoe merk je dat je afdwaalt?

In het eerste boekje schreef ik over twee gevoeligheden. De eerste is gevoeligheid voor de Heilige Geest als Hij iets door je heen wil doen. De tweede is dat je merkt dat je de kracht en de vrucht van de Geest niet meer ervaart in je dagelijks leven. Dat je meer met de wereld bezig bent dan met Gods Koninkrijk.

Bij mij merk ik dat soms al na een week. Ik ben druk geweest, ik heb veel gedaan, maar ik heb weinig geluisterd. Bij jou kan het pas na een paar weken komen. Een paar signalen die ik herken:

- ▶ De Bijbel voelt droog en je leest hem uit plicht of helemaal niet meer.
- ▶ Je hebt al lang geen ontmoeting met Jezus gehad.
- ▶ Je ziet Zijn vrucht en Zijn gaven niet meer terug in je leven.
- ▶ Je bidt nog wel, maar het voelt alsof je tegen het plafond praat.
- ▶ Andere stemmen zijn harder geworden: zorgen, schermen, meningen, drukte.

Dat zijn geen redenen om je te schamen. Het zijn signalen, net als het lampje in je auto dat aangeeft dat de tank bijna leeg is. Je kunt het lampje negeren, maar beter is het om te tanken.

De weg terug

Toen de verloren zoon tot zichzelf kwam, deed hij twee dingen. Hij stond op, en hij ging naar zijn vader. Meer niet. Thuiskomen is dus heel eenvoudig, al voelt het niet altijd zo.

Voor mij is bidden en vasten vaak een manier van thuiskomen. Als ik merk dat ik te veel met wereldse zaken bezig ben en Jezus niet meer centraal staat, zet ik bewust tijd apart. Ik lees, ik bid, ik kijk terug in mijn dagboeken: wat heeft Jezus gezegd, wat heeft Hij gedaan? Vaak ontdek ik dat Hij al lang aan het roepen was, maar dat ik te druk was om het te horen.

Ook innerlijke genezing kan een vorm van thuiskomen zijn. In een seizoen in onze huiskring ervoeren we samen dat God innerlijke genezing wilde geven. Ik kreeg die week drie dromen waarin ik stukje voor stukje werd bevrijd van oude wonden uit een pestverleden, waarvan ik dacht dat ik het allang achter me had gelaten. Daarna volgde een traject van anderhalf jaar waarin de Geest als leraar naast me kwam. Hij liet me zien wat er gebeurd was, hoe het gebeurd was, en hoe ik in vrijheid kon wandelen. Zo kwam ik een stukje meer thuis, bij de Vader en bij mezelf.

“Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.”

Openbaring 3:20

Deze woorden schreef Jezus aan een gemeente, aan gelovigen. Hij stond buiten hun deur. Hij klopte en Hij sprak. Thuiskomen is dus ook: de deur weer opendoen voor Hem.

Hoofdstuk 3 Hoe kom jij thuis?

Thuiskomen is geen techniek, het is een relatie. Toch zijn er een paar duwtjes die mij geholpen hebben. Neem wat bij jou past.

1. Zeg eerlijk waar je bent

God vroeg Adam: “Waar ben je?” Je mag daar gewoon antwoord op geven, hardop of op papier. Ben je moe, teleurgesteld, boos, ver weg? Zeg het tegen Hem. Eerlijkheid is de deur waardoor je binnenkomt. De vader liet zijn zoon niet eens zijn hele toespraak afmaken.

2. Zet je oor weer open

Thuiskomen begint met horen. Neem een week waarin je elke dag een kwartier stil bent bij God, zonder lijstje. Lees een stukje uit een evangelie en vraag: “Wat wilt U vandaag tegen mij zeggen?” Schrijf op wat blijft hangen, ook als het klein lijkt. Ik gebruik daar een notitie-app voor op mijn telefoon. Later toets ik wat ik heb opgeschreven aan de Bijbel.

3. Ga wandelen met God

Van Henoch staat er simpelweg dat hij met God wandelde. Ik doe dat letterlijk, met mijn hond Binkie. Buiten, zonder scherm en zonder haast, komt mijn hoofd tot rust en ontstaat er ruimte om te luisteren. Een hond kent de stem van zijn baas tussen alle andere geluiden door. Niet door een cursus, maar omdat hij er elke dag bij is. Zo groeit het herkennen van Gods stem ook.

4. Kijk terug op wat God al gezegd heeft

Pak je dagboek, je notities of je herinneringen erbij. Wanneer sprak God tot jou? Wat beloofde Hij? Wat deed Hij? Petrus was teruggegaan naar zijn netten, maar bij het vuurtje werd hij herinnerd aan wie hij was. Herinneringen aan Gods trouw zijn als lichtjes op de weg naar huis.

5. Zoek een plek waar je thuis mag zijn

Niemand komt alleen thuis. Zoek mensen die met je willen meelopen: een huiskring, een kerk, een geestelijke vader of moeder. In onze huiskerk bemoedigen we elkaar, bouwen we elkaar op en groeien we samen. Daar mag je zijn wie je bent, ook als je even de weg kwijt bent.

De Vader kijkt uit. Hij staat op de uitkijk naar jou. Je hoeft niet eerst schoon te zijn, sterk te zijn of je toespraak klaar te hebben. Sta op, en ga naar huis.

FAQ

Vraag: Ik ben al zo vaak teruggekomen en weer weggegaan. Mag ik nog wel komen?

Antwoord: Ja. Petrus verloochende Jezus drie keer en kreeg drie keer de vraag “Heb je Mij lief?” terug. Jezus leerde dat we zeventig maal zeven keer mogen vergeven. Als Hij dat van ons vraagt, dan geeft Hij het zelf ook. Zijn deur is niet dicht omdat jij vaker bent weggelopen.

Vraag: Ik hoor helemaal niets als ik bid. Roept God mij dan wel?

Antwoord: Dat is heel herkenbaar, ook voor mij was dat lang zo. Vaak spreekt God subtieler dan we verwachten: door vrede of juist onrust, door een tekst, door een verlangen dat niet weggaat. Misschien heeft Hij al gesproken en heb je het nog niet herkend. Blijf luisteren, schrijf op wat je opvalt en bespreek het met iemand die verder is in het geloof.

Vraag: Moet ik eerst mijn leven op orde hebben voordat ik thuis kan komen?

Antwoord: Nee. De zoon kwam thuis in de kleren waarin hij bij de varkens had gezeten. De vader gaf hem nieuwe kleren, een ring en een feest. Het opruimen komt daarna, samen met de Vader. Dat is een proces, en dat mag tijd kosten.

Op fluisternederland.nl vind je meer over wie wij zijn, hoe je Gods stem kunt leren verstaan en inspirerende getuigenissen in ons (F)Luister magazine.

Over (F)Luister Nederland

(F)Luister Nederland is een beweging die gelovigen wil helpen de stem van God te verstaan en daarin te groeien. Wij geloven dat God vandaag nog steeds spreekt en dat Zijn kinderen Zijn stem kunnen leren herkennen, begrijpen en gehoorzamen.

Onze missie

Wij willen mensen toerusten en bemoedigen om in hun dagelijks leven te wandelen in relatie met Jezus, geleid door de Heilige Geest. Het is ons verlangen dat steeds meer volgelingen van Jezus leren luisteren naar Zijn fluistering en daarin vrijmoedig stappen zetten.

Onze visie

We zien een kerk en een samenleving waarin Gods stem weer centraal staat. Waar gelovigen niet alleen luisteren naar preken of meningen, maar zelf leven vanuit de intieme relatie met hun Vader in de hemel. Een generatie die Gods stem verstaat en daardoor verschil maakt in hun omgeving.

Wat wij doen

- ▶ Magazines: we publiceren inspirerende getuigenissen, praktische artikelen en onderwijs over het verstaan van Gods stem.
- ▶ Evenementen: we organiseren bijeenkomsten waar we samen oefenen in luisteren naar God, onderwijs ontvangen en elkaar bemoedigen.
- ▶ Training & Spreken: we komen graag langs in kerken, groepen en evenementen om onderwijs te geven over dit thema.

Wil je meer weten, onze magazines lezen of een evenement bijwonen? Kijk op: fluisternederland.nl

Samen leren we Zijn stem verstaan

Thuiskomen

Luisteren naar Hem. Thuiskomen bij de Vader.

God spreekt. Elke dag. Niet alleen tot profeten of geestelijke leiders, maar tot ieder van ons. Het probleem is niet dat Hij stil is, maar dat wij vaak niet goed afstemmen.

In dit boek neemt Wim Kamphorst je mee op een reis om de stem van God te leren herkennen, verstaan en gehoorzamen. Je ontdekt:

- ▶ hoe God jou roept, net zoals Hij Adam riep: “Waar ben je?”;
- ▶ hoe je merkt dat je afdwaalt, ook als je al lang gelooft;
- ▶ vijf duwtjes om thuis te komen bij de Vader.

Wim Kamphorst hoorde in 2001 Gods stem, op het dieptepunt van zijn leven: “Er is iets wat de moeite waard is om voor te leven.” Sindsdien ontdekt hij steeds weer dat thuiskomen niet één keer gebeurt, maar een leven lang.

Met persoonlijke getuigenissen, heldere Bijbelteksten en praktische voorbeelden maakt dit boek duidelijk dat thuiskomen bij de Vader iets is wat op Gods hart ligt.

**God spreekt.
Hoor jij Hem roepen?**

